

νιάματος ὡς καθ' αὐτὸν ἔπενδυσεως, ὡς ἐπίσης τὸ ἀμετάβλητον καὶ ἡ ἵσως μάλιστα μὲ τὸν καιρὸν αὐξάνουσα καλλιτεχνικὴ ἐντύπωσις τῆς καλῆς ὄψεως. Καθόσον ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἑκείνας τὰς δι' ἐπιχρήσματος προόψεις, αὕτινες μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν των χρωματίζονται καὶ αὕτινες ἀρκετά ταχέως χάνονται τὴν ὁραιότητά των ὡς ἐκ τούτου δὲ ἔχουσιν ἀνάγκην συχνῶν καὶ συνεπῶς δαπανηρῶν ἀνανεώσεων τοῦ χρώματος. Τὰ ἐπιχρίσματα, ἀτινα ἔχουσι ἀναμεμιγμένον ἐντὸς τῆς μάζης των τὸ ὄλικον, δπερ τοις ἀπόδιδει τὸ χρῶμα, δύνανται σὺν τῷ χρόνῳ καὶ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀτιμοσφαίρας ν' ἀποκτήσωσιν ὅψιν ὠιαστέραν. Κατὰ τὴν χρῆσιν τοιούτων κονιαμάτων καλὸν εἶναι νὰ προτιμῶνται αἱ τραχεῖαι ἐπιφάνειαι ἐκ κονιάματος γαλακτώματος ἀσβέστου καὶ καθαρῶς χονδροκόκκου ἄμμου, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς συστολὰς καὶ ὀλιγώτερον κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ ὅγηματα, καὶ ἥτις κάμινει ὀλιγώτερον καταφανεῖς τὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰς τυχὸν γενομένας ὁδωγμάς, ἀποκτῷ δὲ σὺν τῷ χρόνῳ καλλιτέραν ἐντύπωσιν ἔναντι τοῦ λείου κονιάματος, ἀπὸ τὸ δόποιον διλίγον διαφέρει κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ὅψιν.

'Η τραχεῖα ὅψις τῆς τοιαύτης ἐπιφανείας μετριάζεται διὰ διακοπῆς διὰ γραμμῶν καὶ σχεδιασμάτων γινομένων εἰς λείον ἐπίχρισμα, ἐξ οὐ προκύπτουσι ἀφ' ἔαυτῶν κατάλληλοι τροποὶ διακοσμήσεως. Εἶναι δὲ ὡφελημάτερον νὰ ὑπερτερῇ κατ' ἐπιφάνειαν τὸ τραχύ.

'Υπολείπεται λοιπὸν νὰ ἐκλέξῃ τις, ἐὰν τὰ ἴσης σημοίας μέλη τοῦ κοσμήματος διὰ τραχεῶς ἢ λείου ἐπιχρίσματος θὰ κατασκευασθῶσι καὶ ποῖον τῶν δύο τούτων εἰδῶν τοῦ ἐπιχρίσματος θὰ ἔξεχῃ τοῦ ἐτέρου σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων. Διὰ τῶν ἐπιχρισμάτων δυνάμεθα ὠσαύτως νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἐλαφρῶς ἔκτυπα κοσμήμοτα δι' ἐπιτηδείας ἐφαρμογῆς καταλλήλων μεθόδων. Οὕτω εἶναι δυνατὸν δι' ἀναλόγου περαιτέρω διαμορφώσεως τῶν ποι-

κίλων μεθόδων νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπίσης καὶ εἰς τὰ δι' ἐπιχρισμάτων οἰκοδομήματα μεγάλης αἵσιας καλλιτεχνικὴ ἔκφρασις, παρέχεται δὲ εύρυ ἔδαφος καὶ εἰς τοὺς καλλιτέχνας, ὅπως ἀναπτύξωσι ἔκαστος τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεις καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἔκάστοτε τοπικὰς συνθήκας, δπως ἐπιφέρωσι καὶ ἀποτυπώσωσι τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν ἐπιρροήν.

ΕΜΜ. Α. ΚΡΙΕΖΗΣ
‘Αρχιτέκτων

ΠΟΙΚΙΛΑ

Φωταέριον ἢ Ἡλεκτρισμός.

Πρὸ διλίγου ἐγένοντο δοκιμαὶ ἐν Manchester πρὸς ἔξακρίβωσιν τῆς ὑπεροχῆς τῶν δύο εἰδῶν φωτισμοῦ 1) τοῦ ἡλεκτρικοῦ διὰ τοξοειδῶν λαμπτήρων καὶ 2) τοῦ φωταερίου διὰ τοῦ νέου συστήματος ὑπὸ ὑψηλὴν πίεσιν. Αἱ δοκιμαὶ ἐγένοντο εἰς δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως εἰς τὴν μίαν εἰχον ἐγκαταστήσῃ φωτισμὸν διὰ τοῦ ἀερίου ὑπὸ πίεσιν, εἰς τὴν ἐξέραν διὰ τοξοειδῶν λαμπτήρων. 'Η ἐπὶ τῶν δοκιμῶν ἐπιφορὴ ἀπεφανθῆ ὅτι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὁ βαθμὸς μὲν τοῦ φωτισμοῦ εἶναι ὁ αὐτὸς δὲ ἀμφοτέρων τῶν συστημάτων, ὃσον ἀφορῷ ὅμως τὰ ἔξοδα δὲ δι' ἡλεκτρισμοῦ φωτισμὸς εἶναι εὐθηνότερος, ὥστε καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην τελειοποίησιν τοῦ διὰ φωταερίου φωτισμοῦ ὁ ἡλεκτρικὸς παραμένει ἀνότερος.

Τὸ συμπέρασμα τοῦτο εἶναι ἀρκετά ἐνδιαφέρον, καθ' ὃσον ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ τιμὴ τοῦ φωταερίου εἶναι ἡ δυνατῶς ἐλαχίστη.

Π. Δ. Z.